

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 81.916 van 26 juli 1999

A. 84.406/XIII-1160

In zake : **de vereniging zonder winstoogmerk "SOCIETE SPORTIVE DU DEMI-SANG",**
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Katelijne RONSE, advocaat,
Louizalaan 523
1050 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :

1. de Minister van Landbouw en
Kleine en Middelgrote
Ondernemingen,
2. de Minister van Financiën.

Tussenkomende partij :

de vereniging zonder winstoogmerk "Belgische Federatie voor Paardenwedrennen",
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Dominique LAGASSE, advocaat,
Terhulpsesteenweg 187
1170 Brussel.

**DE VOORZITTER VAN DE VIE VAKANTIEKAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de door de vereniging zonder winstoogmerk SOCIETE SPORTIVE DU DEMI-SANG op 19 mei 1999 ingestelde vordering tot schorsing, met toepassing van de procedure van uiterst dringende noodzakelijkheid, van de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 17 maart

1999, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 7 april 1999, tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 juli 1970 houdende de algemene verordening betreffende de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen;

Gezien het op 4 juni 1999 ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster de nietigverklaring vordert van dezelfde handeling;

Gezien het op 16 juli 1999 ingediende verzoekschrift, waarbij de vereniging zonder winstoogmerk "Belgische Federatie voor Paardenwedrennen" vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gezien de nota's met opmerkingen en de administratieve dossiers van de verwerende partijen;

Gezien het verslag van de heer THIBAUT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 13 juli 1999 waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 22 juli 1999 om 10 uur;

Gelet op de kennisgeving aan de partijen van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag en van het verslag;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. RONSE en Mr. GLINEUR, advocaten, die voor de verzoekende partij verschijnen, van Mr. VAN DER MERSCH, advocaat, die voor de eerste verwerende partij verschijnt, van Mevr. ROLAND, inspecteur, die voor de tweede verwerende partij ver-

schijnt, en van Mr. PILCER, loco Mr. LAGASSE, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer THIBAUT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat er grond bestaat om het verzoek tot tussenkomst in het kort geding, ingediend door de vereniging zonder winstoogmerk "Belgische Federatie voor Paardenwedrennen", in te willigen;

Overwegende dat volgens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State "de schorsing van de tenuitvoerlegging ... alleen (kan) worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen";

Overwegende dat de verzoekende partij het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit haar zou berokkenen als volgt uiteenzet :

" A. Sedert de inwerkingtreding van het koninklijk besluit van 17 maart 1999, te weten op 1 mei 1999, kan de vergunning om een renbaan te openen of paardenrennen te organiseren alleen nog worden verleend aan de verenigingen en vennootschappen die een erkenning hebben gekregen van de Minister bevoegd voor de landbouw.

Verzoekster is niet bij machte zulk een erkenning te verkrijgen, onder meer omdat ze de genealogische gegevens niet inzamelt die haar in staat moeten stellen op wetenschappelijk gebied samen te werken met de verenigingen van fokkers voor de

uitvoering van hun beleid inzake genetische veredeling.

Verzoekster wijst er overigens op dat het vaststellen van de voorwaarden voor de toekenning van die erkenning van de Minister van Landbouw, onder de louter discretionaire beoordeling van die minister valt en dat de genoemde minister bovendien op ondubbelzinnige wijze zijn voornemen heeft te kennen gegeven om geen andere verenigingen te erkennen dan de enige nu reeds erkende vereniging (in casu de VZW "Belgische federatie voor paardenwedrennen").

Verzoekster zal dus niet kunnen voldoen aan de noodzakelijke voorwaarde om van de Minister van Financiën de vergunning te krijgen om een renbaan te openen en rennen en weddenschappen te organiseren.

Verzoekster zal bijgevolg, wegens de uitvoering van het koninklijk besluit van 17 maart 1999, in de komende dagen - gesteld dat zulks niet reeds impliciet is gevolgd uit de loutere inwerkingtreding van die regelgeving - in kennis worden gesteld van de intrekking van haar huidige erkenning om paardenrennen te organiseren, die zij had gekregen met toepassing van het vroegere artikel 39 van de algemene verordening betreffende de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen.

Verzoekster zal daardoor in de volstrekte onmogelijkheid verkeren om op wettige wijze haar doel na te streven dat juist het organiseren van "paardenrennen" vereist. Zo'n omstandigheid moet de ontbinding en de vereffening van verzoekster tot gevolg hebben.

Dit zal tot gevolg hebben dat verzoekster tevens elke bron van inkomsten zal verliezen uit het aannemen van weddenschappen binnen de renbaan die ze heeft geopend en buiten die renbaan, door bemiddeling van de vennootschap PMU.

B. De onmiddellijke toepassing van het gekritiseerde koninklijk besluit zal verzoekster bovendien verhinderen het tijdschema van de paardenrennen dat ze heeft opgesteld voor het jaar 1999 in acht te nemen. Ze zal dus zonder verwijl de noodzakelijke maatregelen moeten nemen om ze te annuleren, onverminderd een eventuele aansprakelijkheidsvordering die tegen haar zou kunnen worden ingesteld wegens het niet-naleven van haar verbintenissen (verzoekster zou onder meer verplicht kunnen worden haar verhuurder, de naamloze vennootschap "Chasse des Princes", eigenaar van de renbaan van Sterrebeek, waar de door verzoekster georganiseerde rennen plaatshebben, "te vergoeden

"voor alle dagen waarop oorspronkelijk rennen waren voorzien die niet hebben plaatsgehad of voor het aantal dagen die er ontbreken om aan het bij overeenkomst gewaarborgd aantal bijeenkomsten te komen.")

Wat meer bepaald de verhouding betreft tussen verzoekster en de voormelde verhuurder, heeft eerstgenoemde op 5 mei 1999 kennisgenomen van de oproeping voor de buitengewone algemene vergadering van die vennootschap, vastgesteld op 1 juni 1999 met op de agenda :

"Onderzoek van het bijzonder verslag van de raad van bestuur met betrekking tot artikel 103 van het Wetboek van Koophandel en besluitvorming daaromtrent".

Het bij de genoemde oproepingsbrief gevoegde verslag van de raad van bestuur luidt als volgt :

"De raad van bestuur meent dat het zijn plicht is de heren aandeelhouders te wijzen op de volgende punten :

Aangezien het maatschappelijk kapitaal van de onroerende vennootschap "Chasse de Princes SA" 110.000.000 BF bedraagt, en het gecumuleerde verlies op 31-12-1998 75.022.041 BF bedraagt, bevindt de vastgoedmaatschappij "Chasse des Princes" zich in de situatie waarvan sprake is in artikel 103 van het Wetboek van Koophandel, waardoor dit bijzonder verslag dient te worden opgemaakt door de raad van bestuur.

Gelet op het ontbreken van een effectief tijdschema van paardenrennen, gelet op het ontbreken van vooruitzichten op financiële inkomsten uit de activiteit van de sector paardenrennen, zowel voor de vastgoedmaatschappij zelf als voor de andere huurders, gelet op de juridische onmogelijkheid waarin de beleidsverantwoordelijken van de vennootschappen voor paardenrennen, alsmede die van de nieuwe handelsvennootschap die is opgericht, maar nog niet actief is, zich bevinden om de vastgoedmaatschappij "Chasse des Princes SA" enige garantie te bieden op enig tijdschema voor rennen die haar in staat zouden stellen al was het maar een financieel break-even-point te bereiken, aangezien de raad van bestuur thans geen enkel toekomstperspectief heeft, verkeert ze in de onmogelijkheid om enig herstelplan voor te stellen op grond waarvan de vastgoedmaatschappij "Chasse des Princes" haar activiteit zou kunnen voortzetten;

Gelet op het voorgaande adviseert de raad van bestuur de heren aandeelhouders de

vastgoedmaatschappij "Chasse des Princes" te vereffenen.

De vereffening van de vastgoedmaatschappij "Chasse des Princes", die kennelijk het gevolg zou zijn van de uitvoering van het gekritiseerde koninklijk besluit, zou verzoekster definitief het recht ontnemen op de huur van de paardenrenbaan van Sterrebeek : verzoekster mag elke ernstige hoop op het herkrijgen van haar rechten als gevolg van de nietigverklaring van het gekritiseerde koninklijk besluit laten varen, aangezien de activa van de vennootschap die eigenaar is van dat gebouw zeer zeker zullen worden overgedragen of zelfs voor andere zaken zullen dienen dan voor paardenrennen op het tijdstip dat uitspraak zal worden gedaan over de nietigverklaring van het genoemde besluit.

C. Het handhaven van de gevolgen van het koninklijk besluit van 17 maart 1999 ten slotte, heeft een uiterst ongunstige maatschappelijke weerslag.

Verzoekster stelt bij arbeidsovereenkomst 26 personeelsleden te werk en aangezien het gekritiseerde koninklijk besluit haar verhindert haar activiteiten voort te zetten, moet ze een einde maken aan die arbeidsovereenkomsten.

D. De slotsom is dat de voorgaande overwegingen aantonen dat het door het koninklijk besluit van 17 maart 1999 berokkende nadeel, waarop verzoekster zich beroept tot staving van haar vordering, de vereiste kenmerken vertoont om de onmiddellijke schorsing van die regelgeving, waarvan ze bovendien de nietigverklaring vordert, te rechtvaardigen.

Verzoeksters nadeel moet, bij gebrek aan zulk een schorsing, effectief bestempeld worden als ernstig en moeilijk te herstellen aangezien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 17 maart 1999 het bestaan zelf van verzoekster direct op de helling zet.

Verzoekster wijst erop, voor zover zulks nodig is, dat de ernstige en moeilijk te herstellen aard van het nadeel op algemene wijze moet worden beoordeeld. Met andere woorden, niet alleen de door verzoekster zelf opgelopen schade dient in aanmerking te worden genomen, doch tevens die van alle personen die voordeel zouden kunnen halen uit de schorsing (RvS nr. 55.394 van 27 september 1995).

In dit geval is aangetoond dat het aangevoerde nadeel niet alleen verzoekster zelf, maar tevens een reeks andere personen op ernstige en

onherroepelijke wijze zou treffen (verzoeksters bedienden, haar verhuurder)";

Overwegende dat uit het voorgaande blijkt dat het door de verzoekende partij aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel slechts zou ontstaan door artikel 39, § 1, van het koninklijk besluit van 8 juli 1970 houdende de algemene verordening betreffende de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, zoals het is vervangen bij artikel 1 van het besluit waarvan de schorsing wordt gevorderd; dat het meer bepaald de nieuwe verplichting is om de erkenning van de minister bevoegd voor de landbouw te verkrijgen om een renbaan te kunnen openen of paardenrennen te kunnen organiseren, die de verzoekende partij zorgen baart;

Overwegende dat de tweede verwerende partij op 6 augustus 1974 de verzoekende partij de vergunning heeft verleend om een renbaan te openen en er rennen te organiseren en zulks zonder beperking in de tijd; dat uit het dossier blijkt dat het Ministerie van Financiën op 7 mei 1997 er nog steeds van uitging dat de verzoekende partij houder was van die vergunning; dat aangezien deze vergunning niet is ingetrokken, de verzoekende partij zich er nog steeds op kan beroepen; dat de raad van bestuur van de verhuurder van de verzoekende partij heeft besloten de hippische activiteiten op de paardenrenbaan van Sterrebeek voort te zetten; dat het aangevoerde gevaar voor een ernstig nadeel tot op heden in geen enkel opzicht is bewezen;

Overwegende dat niet is voldaan aan een van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling bevelen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden ingewilligd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst in het kort geding, ingediend door de vereniging zonder winstoogmerk Belgische Federatie voor Paardenwedrennen, wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 3.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe vakantiekamer, op zesentwintig juli 1900 negenennegentig door :

de Hr. GEUS, kamervoorzitter,
Mevr. NOTEBAERT, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.